

Na delo

SMRT FASIZMU — SVOBODO NARODU!

O vsem, kar delamo in
ustvarjamo, moremo
javno razpravljati
M. Marinko

Cena 2 din — Mesečno 8 din

Leto I. - Štev. 12

Glasilo Okrožnega odbora OF Celje. Izhaja vsako soboto

Celje, 29. junija 1946

Mladinske delovne brigade so stvar nas vseh

V začetku prihodnjega meseca se bo napotila II. delovna brigada celjskega okrožja na gradnjo proge Brčko — Banoviči, ki bo štela 200 mladincev. Zamenjala bo prvo brigado, ki je že skoraj dva meseca na delu.

Uspehi, katere je mladina Jugoslavije do sedaj pokazala, so ogromni. Vsled tega se računa, da bodo dela končana pred predvidenim časom. I. dalmatinska delovna brigada, ki se je obvezala, da bo ostala na progi do konca dela je dala lep primer ostalim brigadam s svojo požrtvovalnostjo in delovnim poletom v delu za obnovo domovine. Za »udarne« so bile proglašene sledeče brigade: VIII. liška, XII. valjevska, XIII. vojvodinska, XXV. podrinska, XXXV. banjaluška, IX. varaždinska, XIV. kosmajška in XXIII. požarevska. Mnogo brigad se je v »Mladinskem tednu« zadalo nove naloge, da bi se tako delo izboljšalo in čim preje končalo. Med brigadami, ki jih je Glavni štab mladinskih prog pohvalil sta tudi dve slovenski, Novomeška in Ljubljanska.

Pri svojem delu na progi so se nekateri mladinci strokovno tako usposobili, da bodo mogli zamenjati strokovnjake pri takem delu.

Za fizkulturo, kulturno-prosvetni in politični dvig je mladincem na progi dana možnost: brigadne in četne knjižnice, čitalniški krožki, strokovna in poljudna predavanja, prireditve, gostovanja raznih gledaliških skupin, fizkulturni zleti itd.

Istočasno kot na »Mladinsko progo« bo šla iz celjskega okrožja druga brigada, ki bo štela 400 mladincev, na regulacijo reke Pesnice v mariborskem okrožju. Ta brigada kot vse njeno delo, bo organizirano po vzoru brigad na »Mladinski progi«.

Z regulacijo Pesnice bo predano nekaj sto hektarjev sedaj močvirne zemlje v obdelavo. Regulacijska dela ne bodo naporena in bodo zato lahko pri teh delih sodelovali mladinci od 15 let navzgor.

Potom naših mladinskih brigad se bo naša mladina tako strokovno, kot politično tako usposobila, da bomo lahko iz njenih vrst črpali nov kader mladinskih in OF aktivistov. Ne zavedajoč se, kakšen ogromen političen pomen imajo mladinske delovne brigade za našo domovino, kakšno korist bo imel od njih vsak mladinec kot posameznik, so se mnogi roditelji, v prvi vrsti matere, balj pošiljati svoje otroke v takšne delovne edinice. Izgovori za to so različni in običajno izvirajo od tod, ker zapadejo posamezniki pod vpliv reakcionarnih parol, ki govore proti delu v delovnih brigadah.

Da bi se prepričale, kakšne laži so to, so se iz mnogih krajev Srbije, Hrvaške in ostalih pokrajin naše domovine, napotile delegacije AFŽ na mladinsko progo. Tako so žene novomeškega okrožja obiskale svoje otroke v Brčkem. Vrnile so se navdušene nad organizacijo in uspehi, katere so tamkaj imele priliko videti. Mnoge so svetovale svojim otrokom, naj ostanejo na progi do konca del. Tudi AFŽ odbor našega okrožja bo organiziral v skorajšnji prihodnosti tak obisk žena mladini na progi. Vsaka mati, ki bo hotela iti, se bo lahko na licu mesta prepričala, da more takšno delo njenemu otroku le koristiti, nikakor pa ne škodovati.

Da bi se formiranje in odhod brigad izvedel čim boljše, je za to potrebno sodelovanje vseh naših množičnih organizacij.

V nedeljo 30. junija bo prirejena tovarišem, ki gredo v Brčko poslovilna prireditve, katere čisti dobiček je namenjen opremljenju brigade. Zato je želeli, da bo obisk čim večji.

Delovne brigade niso samo stvar naših mladinskih organizacij, ampak nas vseh.

Obnovitveni kredit naj se dodeli zares najpotrebnejšim

V soboto 22. junija se je v Celju vršil širši sestanek zastopnikov obnovitvenih zadrug, zastopnikov okrajev, okrožja ter gradbenih referentov in vodij tehničnih baz. Namen tega sestanka je bil pregled dela na obnovi in razpravljanje o problemih, ki so se pojavili pri delu na terenu.

Prvi obrok kredita je bil razdeljen med tehnične baze tako, da je celjska Tehnična baza, ki obsega okraje Celje-okolica, Konjice in del trboveljskega okraja dobila 1.545.000 din, Tehnična baza Kozje 1.185.000 din, Tehnična baza Mozirje 750.000 din in del trboveljskega okraja, ki spada pod bazo Litija 590.000 dinarjev.

Na terenu Tehnične baze Kozje je bilo s prvim obrokom kredita obnovljenih 131 gospodarskih poslopij in 104 hiše. Od kredita je 70 % porabljeno za nabavo materiala, 30 % pa za mezde. Vrednost storjenega dela je tri in pol krat večja od porabljenega kredita.

Povsod je vrednost del veliko večja od nakazanih kreditov. Tako obnavlja obnovitvena zadruga Polšnik z 240.000 din 45 objektov, Dole pa z 250.000 din 50 objektov. V razdeljevanju kreditov med posamezne člane zadrug je potrebno sodelovanje vsega članstva. Krediti so bili podeljeni na množičnih sestankih, tako da so lahko sami člani določili kako naj se kredit razdeli. Da se bo drugi obrok še bolj pravilno razdeljeval, bodo pri razdeljevanju sode-

Iz govora predsednika vlade LRS tov. Mihe Marinka, ki ga je imel 22. junija t. l. v ljubljanskem radiu

Za mobilizacijo še večjega delovnega elana, za dvig iniciativnosti, ki jo tako zelo potrebujemo pri reševanju perečih problemov, je izredne važnosti popularizacija nalog, pred katerimi stojimo, kakor tudi diskusija o težavah, ki jih moramo zmagovati. — Potrebno je, da vsi naši aktivisti in odgovorni funkcionarji govorijo o svojih nalogah in problemih z množicami, da v ničemer ne skrivajo pred njimi težav in skušajo prav s tem mobilizirati vse sile za premagovanje teh težav.

Naši aktivisti grešijo, če se izogibljuje odprtemu razpravljanju s tistimi, ki imajo napačne nazore, bodisi da so v zablodi ali pa to delajo namerno. O vsem, kar delamo in ustvarjamo, moremo javno razpravljati. Kdor se strinja z nalogami, ki smo si jih zastavili in hoče pomagati, mu je treba dati možnost sodelovanja, tako na političnem, gospodarskem, kakor na kulturnem področju. Kdor pa nas skuša speljati na krivo pot, tega moramo javno razkrinkavati, da bo vsakdo vedel, zakaj ga odbijamo in grajamo. Način neodkritnega odriivanja od javnih funkcij pa omogoča, da nerazkrinkani nasprotniki pridobivajo pristaše med nepoučenimi, da ustvarjajo nerazpoloženje in rahljajo našo politično in akcijsko enotnost. S tem, ko dajemo istočasno možnost pozitivne kritike, možnost lojalnega sodelovanja vsakomur, ki hoče in je sposoben iskreno sodelovati, če že ne na političnem, pa na gospodarskem ali na strokovnem področju, s tem ustvarjamo pravo in jasno mejo ločnico od tistih, ki hočejo zlo, od tistih, ki se ne morejo pomiriti z našo stvarnostjo ljudske oblasti, od tistih, ki zlorablajo naše težave, ki napihujejo vsako našo drobno napako, zato, da bi vnesli zmedo v naš narod in da bi sejali nezaupanje do lastne oblasti.

Vprašanju združništva moramo posvečati vse večjo pažnjo kot doslej. Zadrug so že postale močan činitelj v našem gospodarskem življenju in uspešno rešujejo svoje naloge. Toda v marsikaterih zadrugah, v nabavno-prodajnih in drugih, je zavladal nezdrav duh, ki nima nič skupnega z nalogo zadruge, da gospodarsko podpre delovno ljudstvo pri izboljševanju življenjskih pogojev.

Take pojave opazujemo posebno tam, kjer žive zadrug svoje življenje brez tesne zveze s krajevnim ljudskim odborom in z množičnimi organizacijami, predvsem pa s sindikati. Funkcije zadruge se morajo vskladati z interesi osnovnih ljudskih množic. Usposobiti se morajo, da onemogočajo špekulantskega trgovca, ne pa da same gredo isto pot.

lovali tudi okrajni aktivisti. Obveznosti povračila kredita bodo plačane iz vojne škode. Glavni delež iz kredita pa naj dobijo najbednejši pogorelci, taki, ki si sami ne morejo pomagati.

Obenem pa je treba pogorelce — člane obnovitvenih zadrug dejansko vključiti v delo zadruge.

Na delu pri obnovi porušjenih krajev bo čez poletje pomagala tudi mladina

Birokratizem v mnogih primerih postaja osnovna ovira pri doseganju naših uspehov. Zato moramo nadaljevati odločno borbo proti vsem pojavom birokratizma. Posebno ga moramo preganjati tam, kjer zahteva življenjske živce našega delovnega ljudstva. Kot primer takega birokratizma naših prehranjevalnih ustanov lahko navedemo vprašanje živine za zakol. Kmetje s predelov, kjer je suša uničila krmo hočejo odprodati živino, ki je ne bodo mogli rediti. Navod se suho drži predpisov in dosedanjih norm v klanju živine in tako se dogaja, da se marsikateri kmet zateče k ilegalni trgovini na črno in s tem seveda občutno škoduje celotnemu našemu gospodarstvu.

Prav tako srečujemo pojave birokratizma v naši obnovi. Stara okostenela pojmovanja, stare tehnične norme, birokratizem na vsakem koraku ovira uspehe delovnega poleta naših množic.

Naši prosvetni politiki, kakor sploh vsemu našemu kulturnemu življenju, bomo tudi v bodoče morali posvečati vso pažnjo in storiti vse za to, da bo kultura dejansko postala last najširših ljudskih množic. Samo kultura, ki izhaja iz ljudstva in ki stremi h kulturnemu dvigu ljudstva na še višjo stopnjo, bo lahko postala vsebina življenja srečnega in svobodnega delovnega človeka. Že doslej smo imeli lepe primere visoke kulturne samodejavnosti našega ljudstva, kateremu je želja po kulturnem udejstvanju globoko usidrana. Paziti bomo morali, da s pravo pristno kulturno vsebino napolnimo vse oblike društvenega življenja in izrinemo vse laži-kulturne ostanke starega sveta.

Problemi zdravstvenih služb in zdravilišč so še vedno izredno pereči. Zaradi splošne izčrpanosti vojnih let opažamo močan dvig tuberkuloznih obolenj. Z izrednimi krediti in z naporom vsega ljudstva moramo ustvariti pogoje za uspešnejše zdravljenje najširših plasti.

V zvezi s tem je tudi vprašanje dostojnega honoriranja naših marljivih specialistov in strokovnjakov za njihovo res požrtvovalno delo, prav tako pa tudi vprašanje izpopolnitve mreže zdravstvenih služb in njenega izboljšanja.

V začetku leta ni bilo predvideno, da bi mogli zadovoljiti plačani letni odmor za delovne ljudi. Uspehi v naši gospodarski obnovi nam omogočajo, da nudimo oddih v naših zdraviliščih in letoviščih lepemu številu naših udarnikov. Poleg tega pa bo Slovenija v svojih domovih nudila oddih tudi udarnikom iz vse Jugoslavije.

ska organizacija. Mozirska mladina bo pomagala v svojem okraju, prav tako tudi šmarska mladina v svojem.

Drugi obrok kredita za obnovo porušjenih krajev v našem okrožju znaša 6.800.000 din. Poleg tega je Hmeljarska zadruga prispevala še 600.000 din. 600.000 din se bo razdelilo na Solčavo, Novo Štifo, Mozirje, Braslovce, Bočno Šmartno ob Dreti, Ljubno in Senovo.

V delu na izgrajevanju novih ljudskih odborov naj aktivno sodeluje vsak posameznik

V aprilu mesecu tega leta je izšel Zakon o upravnih razdelitvi ljudske republike Slovenije, ki ga je izdal Prezidijski SNOS-a. Izvedba tega zakona bo odložena, in sicer v glavnem zaradi prevelikih krajev, ki jih določa ta zakon in ki niso v skladu z duhom zakona o ljudskih odborih. Saj bi po tem Zakonu bili posamezni kraji in mesta prevelike upravne enote, ker bi vključevale kraje, ki imajo svoje KLO. Za pravilnost te trditve pričča tudi Zakon o ljudskih odborih po katerem naj bodo posamezni kraji manjše upravne enote, ki so tako čim bližje ljudstvu. Administrativne, finančne in druge krajevne težave so se pri predlogih za organizacijo krajev stavile bolj v ospredje kot pa gospodarsko bodočnost dotičnih krajev in zavest ljudstva, da si samo upravlja.

Tako je naloga komisije, ki je bila ustanovljena pri Predsedstvu VLRS in v kateri so zastopniki političnih organizacij, nekaterih resornih ministrov, članov oddelka za izgradnjo ljudske oblasti in referentov za izgradnjo ljudske oblasti pri okrožnih ljudskih odborih, da zbere in prouči predloge za organizacijo novih krajevnih ljudskih odborov, katere naj predlože okrožni ljudski odbor, kakor to predvideva člen 10. splošnega zakona o ljudskih odborih, da na svojih sejah izdela potrebne zaključke o organizaciji krajev, ki jih od primerov do primerov predloži Predsedstvu VLRS, ki bo izdelalo končni zakonski predlog, da razišče vse sporne primere in neposredno na terenu ugotovi dejanski položaj. Jasno je, da bo zato moralo biti delo komisije ne samo v pisarni, marveč predvsem na terenu.

Pri izdelavi takih predlogov morajo sodelovati vsi ljudski odbori OF in vseh množičnih organizacij. Vsi ti predlogi morajo biti sestavljeni sporazumno z ljudstvom in pred svojo izvedbo obravnavani na zborih volilcev. Upoštevati pa je treba pri tem zlasti: skupne življenjske interese posameznih krajev, ki z zemljepisno povezanostjo naselij tvorijo zaključeno celoto; nadalje je treba v vsakem kraju zagotoviti možnost najširšega sodelovanja ljudstva pri upravljanju

nju oblasti. Imeti mora možnost odločanja pri urejanju svojih krajevnih potreb, gospodarstva, socialnih in prosvetnih razmer; kraje, ki so nenaravne enote in ki vsled svoje majhnosti nimajo pogojev za razvoj, je treba medsebojno združiti, pri tem pa je treba gledati kritično, da ne zapademo finančnim in administrativnim težavam pri upravljanju in da se ne ovira možnost najširše aktivizacije naših ljudskih množic; ugovori glede nedeljivosti katastra ne smejo biti zapreka pravilni organizaciji krajev; v vseh primerih pa je treba imeti pred očmi naloge LO, katere določa splošni zakon o LO.

Za pravilno umevanje in izvedbo teh nalog, je okrožni LO odbor določil aktivne, ki bodo zbrali in izdelali potrebne predloge za teritorialno delitev krajev v našem okrožju in jih potem tako izdelane predložili okrožnemu LO, ta jih bo potem proučil in poslal oddelku za izgradnjo ljudske oblasti pri Predsedstvu VLRS. Vsak tak aktiv bo delal za svoj okraj, pritegnil pa bo k delu tudi strokovnjake, vse množične in politične organizacije. Potrebno je, da vsak posameznik prouči Zakon o ljudskih odborih, da bodo tako ti odbori odgovarjali interesom in željam najširših ljudskih plasti, da bodo zares ljudski odbori.

Zbor volilcev na Spodnji Hudinji obravnava združitev dveh KLO

Dne 25. junija se je vršil v Spodnji Hudinji zbor volilcev, ki so se ga udeležili prebivalci v prav lepem številu. Po izčrpnih referatih odbornikov KLO v Spodnji Hudinji je poročal o komasaciji krajevnih ljudskih odborov tajnik okrajnega ljudskega odbora tov. Umek, nakar so po krajši diskusiji volilci soglasno odobrili združitev KLO v Spod. Hudinji s KLO v Zgornji Hudinji v enoten krajevni ljudski odbor.

Osnovna načela ljudskih odborov

Ljudski odbori niso plod kake državno-pravne teorije in se tudi niso pojavili spontano, ampak so razvojno nastali v toku naše narodno osvobodilne borbe. Ta borba se je vršila proti okupatorskemu in notranjemu fašizmu in proti reakciji. Ta borba zoper fašizem in reakcijo ostane slej ko prej bistvena karakteristika ljudskih odborov, ki morajo imeti to borbo pred očmi pri vsem svojem poslovanju.

Ljudske odbore so ustvarjale na demokratskem način naše ljudske množice skladno z razmerami, potrebami in njihovimi težnjami, v vseh osvobodilnih ozemljih. Ti odbori niso bili postavljeni od kake privilegirane skupine. Zato ostanejo ljudske množice še naprej glavna gibalna sila ljudske oblasti, katere predstavljajo in izvajajo ljudski odbori. Izključiti se mora ločitev ljudskih odborov od volilcev, ki so ga postavile. V tem je bistvena razlika od nekdanjih občinskih odborov. V upravnem organizmu imajo ljudske množice svoj poseben organ, to je **zbor volilcev**. Njihova udeležba pri izvajanju oblasti pa se izraža tudi v sodelovanju množičnih organizacij delovnega ljudstva, kakor so mladinske, ženske, sindikalne itd. V zakonu je poseben predpis, da se morajo ljudski odbori pri izvajanju svojih lokalnih in splošnih nalog opirati

na iniciativo in široko udeležbo ljudskih množic in organizacij delovnega ljudstva.

V preteklosti so bili udeleženi na oblasti privilegirani sloji. Posredno ali neposredno so vršili vso oblast krona in klika okoli nje, finančni in drugi kapital, ekonomsko močno meščanstvo in uradniški aparat. Izključene pa so bile od oblasti delavske in kmečke množice. Zato je treba, da se v prvi vrsti te množice vključijo v državno upravo in da se nauče upravljati državo.

S tem pride do izraza resnična ljudska demokracija. Ta se nadalje izraža tudi v tem, da so vsi ljudski odbori voljeni na podlagi splošne, enake in neposredne volilne pravice s tajnim glasovanjem. Vsi odborniki so odgovorni svojim volilcem, katerim morajo polagati račun in ki jih smejo tudi odpoklicati. Dasi stoje ljudski odbori pod splošnim nadzorstvom, višjih organov državne oblasti, to razmerje ni birokratično, ampak demokratsko, ker je osnovano na medsebojnih pravicah in dolžnostih. Ljudski odbori imajo namreč pravico razpravljati in predlagati svoje predloge o vseh vprašanjih, za katere so pristojni višji organi državne oblasti. To je načelo **demokratskega centralizma**.

Počitniške in zdravstvene kolonije

V poletnih mesecih, v juliju in avgustu bodo osnovane po vsej Sloveniji počitniške kolonije.

Naša država nudi delovni mladini, našim delavskim, kmečkim in mestnim otrokom oddih po delu in učenju, katerega niso uživali nikdar do sedaj. Počitniške kolonije za naše pionirje in mladino bo organizirala Ljudska mladina Slovenije, katera bo skrbela za vso oskrbo kolonij. Mladinska organizacija bo z ostalimi predstavniki vzgajala in učila našo mladino, naše najmlajše.

Kolonije bodo nameštene v krajih z zdravim podnebjem, lepo in zdravo okolico. Za počitniške kolonije bodo služili gradovi, vile, šole itd. Preskrbljene bodo v ostalem tudi z zdravniškim nadzorstvom in vodstvom. V kolonije bo sprejetih 6200 pionirjev in mladine iz vse Slovenije. Iz našega okrožja bo odšla prva skupina otrok 1. julija na Gorenjsko in bo štela 477 otrok.

V našem okrožju v gradu Žovneku pri Braslovčah, v Gradu Marijin dvor pri Radečah bodo našli oddih pionirji iz vseh krajev Slovenije. Vsi mladinski funkcionarji, aktivisti OF in sindikatov, AFŽ in ostale množične organizacije, predstavniki ljudske oblasti in vsi ostali naj podpro počitniške kolonije. Predvsem naj nudijo vso pomoč one organizacije, katere se nahajajo v kraju počitniških kolonij.

Prispevki v socialni fond OF

Socialnemu fondu OF za počitniško zdravstveno kolonijo na gradu Grmovje so prispevali naslednji darovalci:

Sindikalna podružnica kovinarjev tovarne emajlirane posode 10.000 din, Krajevni medstrokovni svet v Celju (KMS) 5.000 din, Okrožnik Adolf, vod. instalater 2.000 din, Sindikalna podružnica tekstilcev Bergman - Metka 1.300 din; Bučar Alojz, zlatarna 200 din; Sindikalna podružnica nameštencev okraja Celje-mesto 500 din; Bremec Anton, avtomehanik 500 din; Sindikalna podr. »Gradiš« 300 din; Rebevšek Marija, hotel »Pošta« 300 din; Leskovšek Franc, trgovina s papirjem 1.000 din; Ravnikar Božidar, trgovec 500 din; Goričar vd., knjigarna 1.000 din; Šeligo Venčeslav, gostilničar 500 din; Družba sv. Mohorja 2000 din; Dolžan Franc, klepar 500 din; Sindikalna podružnica gosp.-uprav. tehnič. ustanov 200 din; Sindikalna podružnica finančnih uslužbencev 1.000 din; Perdan Rudolf, mehanik 200 din; Kmetijska družba 1.000 din; Jagodič Josip 500 din; Drogenik Ivan, mehanik 500 din; Javoršek Ignac, finomehanik 1000 din; Premik Franc, trgovina s kurivom 1.400 din; Čuk Franc, trgovec z barvami 200 din.

Opozarjamo vse skrbnike otrok, ki so sprejeti v prvo skupino zdravstveno-počitniške kolonije na gradu Grmovje pri Veliki Pirešici, da bo skupen odhod v torek, dne 2. julija ob 9. uri izpred okrajnega LO Celje-mesto (magistrat). V prvo skupino je sprejetih 54 otrok ter bo trajala do 2. avgusta, nakar bo letovalo ostalih 54 otrok.

Pionirji kvarta Kolonija pri zbiranju konzervnih škatelej

Kakor povsod smo se tudi pri nas lotili pospravljanja konzervnih škatelej. Kadar pridejo UNRA paketi v trgovine, se že pripravljamo na zbiranje. V ta namen postavimo lesen zaboj, poleg betonirane jame za smeti in naše zavedne žene mečejo prazne škatle v ta zaboj. Ravna tako ima Samski dom velik prazen zaboj, v katerega mečejo škatle. Isto ako imamo pred hišami zbirališča. Ko pa je povsod polno se obrnemo na naše pionirje, s katerimi vse skupaj znesimo na glavno zbirališče.

Vprašanja in odgovori

Naš list pričinja z rubriko »Vprašanja in odgovori«. Vsi čitalci se lahko obračajo na uredništvo z vprašanji z gospodarskega, političnega in kulturnega polja. Na ta vprašanja bomo odgovarjali v listu. Danes priobčujemo dve vprašanji in odgovor na nju:

Iz česa se krije naš proračun?

Proračun ima predvidene dohodke, ki obstoje predvsem iz:

1. dohodkov od neposrednih davkov,
2. od davka na promet,
3. od dohodkov, od taks in trošarin,
4. od dohodkov državnih gospodarskih podjetij.

Dohodke od neposrednih davkov imenujemo dohodnino. Beseda sama nam pove, da je bistvo dohodnine v tem, da se obdavčuje dohodek in nič drugega. Kjer je dohodek, tam je davek, kjer dohodka ni, tam davka ni.

Davek na poslovni promet, trošarina in takse so ostali v bistvu isti kot v predaprilski Jugoslaviji.

Novost naših dohodkov je zopet v tem, da bodo dala letos državna gospodarska podjetja za skupnost okrog 3 milijarde dinarjev, ki bi šli sicer v žepe privatnikom, zlasti onih, ki so živel v inozemstvu na račun delovnega ljudstva. Iz tega pa takoj vidimo važnost gospodarskega državnega sektorja, ki daje ne samo davek temveč tudi svoj dohodek skupnosti in čim večji bo ta dohodek, tem manj bo treba našemu delavcu in kmetu plačevati davka, ker se bodo državne potrebe krile pretežno iz teh dohodkov.

V prihodnjih dneh se bodo vršili zbori volilcev kjer se bo reševalo finančno vprašanje naših krajev in okrajev, zato svetujemo vsakemu davkoplačevalcu in vsakemu volilcu, da se teh zborov udeleži, da pripravi vprašanja in probleme, ki se bodo razjasnili, udeleže pa naj se teh zborov tudi v lastnem interesu, ker le tako bodo spoznali borbo na gospodarskem polju, s tem pa bodo spoznali tudi sovražnika, ki bi nas hotel zopet izkoriščati.

*

So ljudje, ki pravijo, Draža Mihajlovič ne bo prejel zaslužene kazni, »da se bodo že oni gori« pogovorili in ga pustili. Kako je s tem?

Na to je najlepše odgovoril tov. Miha Marinko v svojem govoru v radiu:

Proces proti Draži Mihajloviču ponazoruje veličino narodno osvobodilne borbe, prikazuje, s kakšnimi koncentričnimi silami okupatorja, vseh branž domačih najogabnejših, najkrvoločnejših izdajalcev in raznih inozemskih reakcionarnih sil sta se morali boriti narodno osvobodilna vojska in osvobodilni pokret, ki je spričo vseh teh sovražnikov in izdajalcev moral združiti res le predane in poštene rodoljube. Proces proti Mihajloviču je posebno važen za Slovenijo zlasti sedaj, ko nekateri še vedno v nekakšnem upanju na inozemsko pomoč, že pozabljajo, da je na vrsti še Rupnik, ki bi želeli, da bi se pozabljalo, kako so oni sami zabadali nož v hrbet istemu narodu in ki mislijo, da bodo s svojo »vzmetjo za dušni blago« premamili en del prebivalstva za svoje ljudstvu sovražne namene. Ta proces naj poživši spomine na vse zločine, ki jih je ta pisana in izdajalska bratovščina vršila na Slovenskem. Ta proces mora pomagati našemu ljudstvu, da prepreči rovarjenje onih, ki danes odeti v ovčjo kožo skušajo minirati našo politično enotnost in ljudsko oblast. Vsi aktivisti, vse delovno ljudstvo mora biti trdno povezano s čuvarki naše zakonitosti in skupno udariti po onih, ki se pregreše nad našimi zakoni, ki so garant naših pridobitev in bodočega napredka ter blaginje našega naroda.

Tekmovanje naših premogovnikov se nadaljuje

Rudarji in obratno vodstvo so se morali boriti s premnogimi težavami, da so popravili škodo, ki je nastala zaradi roparskega odkopavanja naših rudnikov med okupacijo in da so dvignili produkcijo na predvojno višino.

Na Vzhodnem obratu rudnika Trbovlje je bilo takoj v začetku potrebno začeti z gašenjem in trebljenjem obsežnih ognjev in gretih delov premoga, ki so nastali ob starih poružitvah jamskih zgradb in zaradi nepopolnega zasipanja. Trd in dosleden boj proti ognju se je razvil posebno v Pleskem polju, čigar premog je znan zaradi samovžiganja. V vročini, ki čisto presega 35° C, stisnjen v majhen podzemni prostor, mora rudar izkopavati in trebiti žerjavico ter jo gasiti. Veliki spretnosti, požrtvovalnosti in vztrajnosti rudarjev ter dobremu vodstvu se moramo zahvaliti, da so bila začetkom letošnjega leta udušena glavna ognjišča. Tako je bilo mogoče redno odkopavanje obsežnih etaž najboljše premoga.

Okupator je pušal mnogo premoga neodkopanega, ter se zadovoljil z onimi predeli polj, ki leže bliže izvoznim napravam. Tako je n. pr. v V. polju zasul 5000 ton najboljše premoga, ki smo ga s ponovnim odpiranjem lahko odkopali. Danes stremi vodstvo za čim popolnejšim odkopavanjem premogovnih slojev, da s tem podaljša življenjsko dobo že precej obubožanega trboveljskega bazena.

Proizvodnjo smo neprenehoma dvigovali ter dosegli že v začetku letošnjega leta predvojno produkcijo, čeprav smo se morali boriti z neštiti težavami.

Na poziv rudnika Zenice smo se pridružili prvomajskemu tekmovanju, ki je trajalo tri mesece. Povprečno dnevno proizvodnjo smo dvignili že v prvem mesecu tekmovanja za 4% ali za 323% napram oni v maju lanskega leta. Zmanjšali smo porabo surovin in materiala zlasti lesa s tem, da smo pobirali

ves les, ki se ga da odstraniti iz odkopov brez nevarnosti pred zasipanjem. Ponovno smo uvedli zasekavalno delo v istem obsegu kot pred vojno in s tem zmanjšali porabo razstreljiva. Z novo organizacijo dela pri menjavanju vodnic v šahtu smo trikrat povečali storitev.

Tovariš Mlakar in Vozel sta zgradila novo kretnico, ki tehta samo 5 kg ter je tako za 25 kg lažja od prejšnje ter s tem prihranila mnogo železa. Ker je priprava nameščena pod zemljo, smo s tem pridobili na prostoru in omogočili neoviran prehod rudarjev preko tirov.

Rudarji so z zvišanjem norm zvišali proizvodnjo nakopanega premoga. Pri ognju so se pod najtežjimi pogoji odlikovali rudarji skupine 181: Kartuš Jože, Korošec Albin, Bokal Franc, Steble Mirko, Žnidar Franc in Lavrič Ivan.

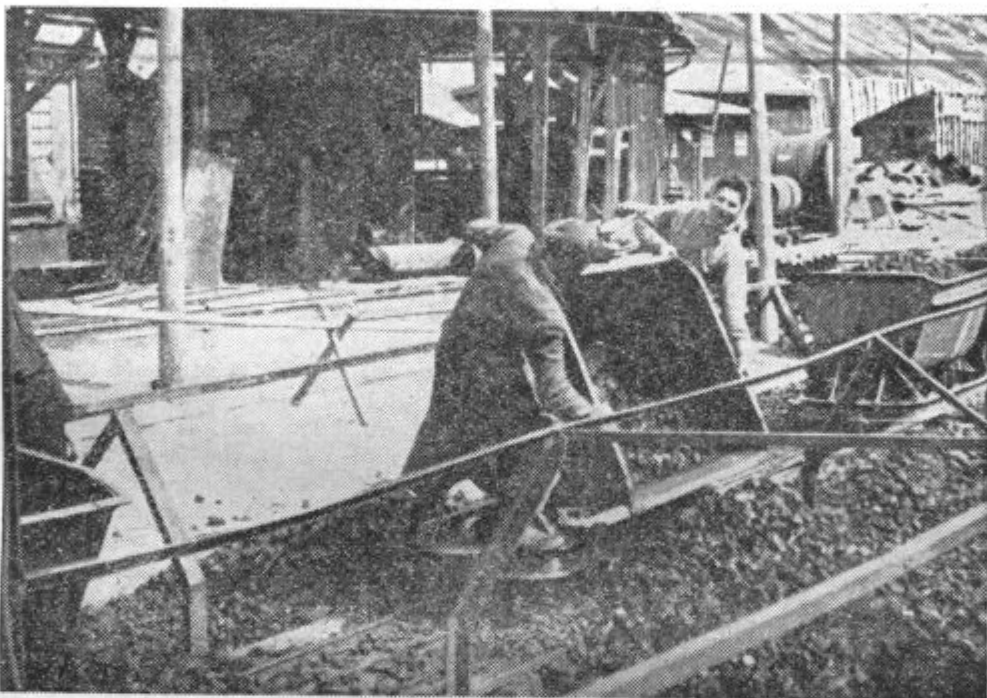
Ena vzdrževalna skupina, ki je med drugim zatesarila 9 m visok zrušek. Moštvo vseh naštetih skupin je bilo

predlagano za udarništvo. Nadpaznik Šikovec Rudolf in 14 delavcev in namešencev je prejelo denarno nagrado za vestno in uspešno izvrševanje dela.

Obrati Trbovelj so dosegli drugo mesto v prvomajskem tekmovanju in v znak priznanja prejeli častno diplomu in nagrado 25.000 din, ki se je razdelila med zaslužne rudarje.

Zavedajoč se pomena tekmovanja pri dviganju proizvodnje naših premogovnikov sta rudnika Zagorje in Trbovlje napovedala vsem ostalim premogovnikom Jugoslavije novo tekmovanje za nadaljnje tri mesece.

Tako se rudarji, ki so stali v prvih vrstah narodno osvobodilne vojske trudijo, da s težkim delom prispevajo svoj delež k obnovi opustošene domovine. Na velikem letaku, kjer nazorno prikazujejo naraščanje proizvodnje premoga na revirju, so rudarji napisali: »Izkaži se pri delu tako kot si se izkazal v borbi.«

Zagorski rudarji predsedniku vlade LRS Mihi Marinku ob prevzemu zastave zmagovalca

Ob priliki, ko prevzemamo zastavo kot zmagovalci v prvomajskem tekmovanju, Vam pošiljamo, tov. predsednik, ki kot naš ožji rojak najbolj razumete naše rudarsko delo, svečano obljubo, da bomo z našim delom tudi v bodoče dokazali, da razumemo potrebe naše izmučene domovine in da bomo napeli vse sile za dvig naše proizvodnje v splošno korist vseh jugoslovanskih narodov.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

RUDARJI REVIRJEV ZAGORJE—TRBOVLJE

Po enoletnih obnovitvenih naporih je stekel prvi curek železa iz martinovke „Partizanke“ v Štorah

Prav do zadnjih dni je delo v železarni Štorah počivalo. Nemški okupatorji so hoteli čim več izvleči iz tovarne, čim bolj izrabiti stroje in delavce. Brezobzirno izkoriščanje je onemogočilo martinovko.

Za zgradnjo nove martinovke bi bilo potrebno ogromno denarja. Okupator pa je hotel le črpati naša bogastva, ne da bi za to investirali vsaj najpotrebnejše vsote za vzdrževanje in popravila strojev, rudniških naprav in peči. Tako je ostala tudi martinovka v štorski železarni mrzla do danes.

Takoj po osvoboditvi je naša ljudska oblast ukrenila vse potrebno za obnovo vitev srca železarne — martinovke. Delavci se so z velikansko vnemo lotili obnovitvenih del. Ves potreben material, šamotno opeko, razne železne dele in drugo, so izdelali kar doma v Štorah. Nove generatorje na premogov plin so po domačih načrtih izgotovili deloma v Štorah, deloma na Jesenicah. Delavci iz valjarne, martinariji, ključavničarji in zidarji so z roko v roki v delovnem poletu premagali vse težave: obnovili so mar-

tinovko, postavili generatorje, napeljavajo za premogov plin in vodo, tako da so že pred tedni zakurili martinovko za prvi »šarž«.

19. junija je napočil veliki trenutek, praznik za vso železarno: s prebitjem pregrade je stekel prvi curek raztaljenega železa v pripravljeni kotel. Enoletni napor vseh delavcev železarne je kronan z uspehom: železarna v Štorah je začela z delom, ki ji gre v naši industriji. Nova martinovka, kateri so dali ime »Partizanka« ima zmogljivost 25 t. Železo iz nje se bo uporabljalo za litje gradbenega železa. Velik del železa pri obnovi in gradnji naših mostov, tovarnih in bolnic bo krila štorska železarna s pomočjo nove martinovke.

Slovesni otvoritvi so prisostvovali minister za industrijo tov. Leskošek, minister za delo tov. Tomo Brejc in predsednik Glavnega odbora ESZDNS tov. Dolinšek, ki so izrekli delovnemu kolektivu železarne, posebno pa 57 delavcem, ki so se posebno odlikovali pri obnovitvenih delih, vse priznanje.

Udarna petorka celjske delovne brigade „KAJUH“

Sonce stoji visoko na nebu, ko se pomika ob nasipu kolona ljudi. Tistih ljudi, ki so se prostovoljno odzvali klicu obnove, zapustili svoje domove in odšli graditi omladinsko progo. Med to kolono se razvije živahen pogovor.

»Danes moramo prekoračiti normo.« Navdušeno prigovarja Zvonko, ki je najboljši udarnik Celjske brigade. On je s četvorko postavil najvišjo normo 14 m³, ali to mu ne zagotuje, hoče narediti še več. Zaveda se, kakor vsa poštena mladina Jugoslavije, da je treba danes obnoviti našo porušeno domovino in preiti k izgradnji naše države. Danes je izvedel od komandanta Staneta, da so odkazali brigadi nov teren, da bo dela dovolj.

Dospeli so na mesto.

Zvonko si takoj ogleda teren in pri- stavi:

»Danes bo bolje, če delam s petorko. Ali greš ti Vinko k nam.«

»Z veseljem«, mu je ta odvrnil, kajti vsak mladinec si je želel delati v Bidermanovi četvorki.

Takoj je začel razdeljevati delo.

»Ti Vinko in Ivan pojdiva po samokolnice, ti Franci in Bertl bosta name- tavalata samokolnice, jaz bom pa kopal.«

In delo se je začelo. Kmalu so se pričeli potiti, kajti delali so neprenehoma. Vinko, ki je zelo rad med delom govoril, je utihnil, kajti v Zvonkovi četvorki med delom ni bilo govorjenja.

Ivan in Vinko sta tekala s samokolnicama po nasipu. Zvonko je kopal,

Odkritje spominske plošče v celjski cinkarni padlim talcem

V nedeljo 23. junija 1946 so delavci v celjski Cinkarni na svečan način odkrili spominsko ploščo 24 padlim talcem, kateri so položili svoje življenje za svobodo delovnega ljudstva.

Odkritju plošče so, poleg velikega števila zbranih delavcev in svojcev žrtev, prisostvovali tudi predstavniki Oo OF, Okrajnega odbora Celje-mesto in drugi.

V imenu delavcev je govoril tov. Lešek Simon, predsednik sindikata, ki se je v imenu vsega delovnega ljudstva zahvalil žrtvam, ljudem, ki so v mračnih dnevih fašističnega terorja postavljali temelje današnji domovini. »Polnoma je razumljivo,« je dejal med drugim, »da so prve žrtve na naših tleh padle prav iz vrst delavskega razreda, kateri predstavlja najborbenejši in najrevolucionarnejši element v borbi za svobodo ljudskih množic.«

V imenu okraja Celje-mesto je govoril tov. Močnik Vlado. Pevski zbor »Svoboda« pa je zapel dve pesmi.

Tako so se delavci Cinkarne oddolžili žrtvam fašizma.

Iz Hude jame

Gospodarsko smo se že precej dvignili. Kmetje in rudarji so že mnogo žrtvovali za obnovo in to z denarnimi prispevki, kakor tudi z udarniškim delom.

Obnavljali so se mostovi in šole, podprlo se je socialno šibke in partizanske vdove. Pa tudi z kulturnim delom nismo zaostali. Mladina na našem okolišu posebno pri sv. Jederti je pridno na delu. Priredila je v tem letu že več igrar in prizorov iz partizanskega življenja. Čisti dobiček takih prireditev se je dal v socialne svrhe in za obnovo porušeni- šol. Gradil se bo prosvetni dom v Hudi jami, kar bo ogromno pripomoglo k aktivnemu delovanju mladine v našem kraju, ker nima prostora kjer bi se lahko gradila in delala na kulturnem polju.

Bertl in Franci sta pa hitro nametavala. Trideset... petdeset... sto samokolnic.

Tu se je Zvonko malo oddahnil.

»Če bo šlo tako cel šit jih bo okoli petsto.«

»Dajmo, dajmo,« so ga začeli prigajati drugi, ki so dobili veselje do dela.

In zopet so se zarili v rujavo prst in nasip je rastel. Do malice so imeli že 350 samokolnic. Hitro so pomalicali in zopet pričeli z delom.

Ko so drugi videli njihov uspeh v delu so tudi oni poprijeli. In razvilo se je pravo tekmovanje. Vsaka petorka je hotela biti čim bližje Bidermanovi.

Začelo se je že mračiti, ko je II. četa še delala z vso vnemo. Hoteli so izgotoviti jarek. Zvonko je samo prigovarjal:

»Dajmo, dajmo!«

Delo se je bližalo koncu. Nestrpno je Zvonko čakal, da zmerijo, da vidi koliko so naredili. Slednjič je komandir zmeril. Enaindvajset kubičnih metrov.

Zvonkotu in četvorki je zažarel obraz — 21 m³. S tem so znova dokazali kaj zmore naša mladina.

To so bili mladinci Biderman Zvonko, Groznik Franc, Jagodič Bertl, Berlah Ivan in Trinka Vinko, ki so izkopali 21 m³ in s tem dosegli najvišjo normo in presegli normo za 320%. Cela II. četa, ki jo tvorijo mladinci in mladinke trboveljskega okraja je ta dan izkopala in zvozila na nasip 86 m³ in dosegla najvišjo normo.

Zbori hmeljarjev v Savinjski dolini

V nedeljo 23. junija so se v Žalcu, Sv. Petru, Sv. Pavlu, v Prekorjah in v Braslovčah vršili zbori hmeljarjev. Na teh zborih so zastopniki okrožja in Hmeljarske zadruge govorili o problemih hmeljarstva v današnjem času. V diskusiji pa so odgovarjali na vprašanja, katera so postavili hmeljarji.

V Žalcu je o hmeljarstvu govoril sekretar okrožnega LO tovariš Hribar. Naglasil je odnos oblasti do hmeljarstva. Nazorno je opisal, kako so bili v stari Jugoslaviji hmeljarji popolnoma odvisni od trenutne konjunktore, tako da nikoli niso vedeli po kakšni ceni bodo prodali svoj pridelek. V slučaju toče pa so bili prepuščeni sami sebi. Gospodarsko šibkejši hmeljarji pa so mnogo težje in tudi ceneje prodajali svoj pridelek kot tisti, ki so hmelj pridelali v večjih količinah. Po kapitulaciji stare Jugoslavije, je pričel okupator s trebljenjem hmeljskih nasadov, tako da se je površina skrčila na eno petino predvojne.

Takoj po osvoboditvi so se s pomočjo ljudske oblasti hmeljarji organizirali v enotno zadrugo »Hmezad«. Ta zadruga onemogoča izkoriščanje hmeljarjev po raznih mešetarjih, onemogoča razliko v ceni hmelja malih in velikih. Prav tako so hmeljarji sigurni, da tudi v slučaju hude toče in drugih nezgod ne bodo ostali brez kruha. Zadruga je organizirala prodajo hmelja, ki je ostal še iz okupacijske dobe, iz leta 1945, in sedaj že tudi vrši izplačila hmeljarjem. Cena hmelju je od 80 do 115 din za kilogram, kar zavisi od vrste in kakovosti.

Seveda ima tudi Hmeljarska zadruga svoje nasprotnike. Pa tudi sami hmeljarji težko verjamejo, ker so bili že tolikokrat ogoljufani, da ne bo zadru-

ga delala v korist posameznikov. To nezaupanje izkoriščajo tisti, ki bi radi zopet služili lepe denarce na račun hmeljarjev, predvsem majhnih. V ta namen se poslužujejo govoric, da druga prodaja hmelj po 300 din in kakor nekateri govore, celo po 600 din za kilogram.

Da so take in podobne trditve netočne, se lahko prepriča vsak hmeljar, ki je član zadruge, v zadrugi pisarni. Pravica in tudi dolžnost vsakega hmeljarja mora biti, da se pozanima za delovanje zadruge in ga tudi kontrolira.

Na koncu sestankov so bila hmeljarjem pojasnjena tudi vsa tista vprašanja našega kmetijstva, ki jih najbolj zanimajo.

Tekma koscev

LMS v Slivnici pri Celju je organiziral v nedeljo tekmo koscev. Med vojno teh tekem ni bilo, ta tekma je prva po osvoboditvi naše države.

Tekma sama se je vršila v lepem vrenju. Mladi kosci so z vso vnemo hiteli rezati travo, da čimprej dosežejo zadnji zamahljaj in si pribore prva mesta. Ko je zadnji koscek pokosil svoj del, so se mlada dekleta v pisanih oblekah pripravila, da pokoseno travo čimprej razmečejo. Med tekmo je igrala domača godba, katera je dala tekmi veselejši izgled.

Po končani tekmi so se razdelila darila prvim koscem in takoj po razdelitvi se je organizirala povorka, ki je krenila s travnika na veselilni prostor, kjer je bila domača prosta zabava.

Pismo z mladinske proge

Draga mama!

Tvoje pismo sem včeraj sprejel obenem s paketom. Zelo me je razveselilo in verjemi mi da so mi Tvoje besede, ki si jih tako lepo napisala segle prav do srca. Pismo sem prečital vseh mladini. Naj vsi spoznajo kakšna je moja mama, na katero sem ponosen.

Obljubljam Ti, da hočem tudi jaz slediti poti mojega pokojnega očeta in pokazati, da sem vreden, da sem njegov sin. Hočem slediti njegovemu vzgledu, njegovi svetli poti, kajti ta pot je danes pot vse mladine.

Tukaj delamo udarniško in z velikim veseljem, kajti zavedamo se, da so oči celega sveta uprte v nas. Pokazali bomo kaj zna mladina naroda, ki je prekaljena v krvavi borbi. Pišeš, da ste pomagali mladini v mladinskem tednu. Mi pa tukaj delamo še z večjim elanom.

Iz naših stenčasov

... Razveseljiva novica ... Tudi ostali člani uredniškega odbora so sklenili prišpevati članke za stenčas ...

Pred seboj imamo enega izmed najboljših stenčasov v Celju, ki si je izbral najprijetnejšo humoristično obliko. Opomin ostalim sotrudnikom stenčasa, podan v obliki »razveseljive novice«, bo dosegel sigurno večji uspeh kot vsa razmišljanja in pridige o potrebah in koristih čim širšega sodelovanja pri pisanju in urejanju stenčasa. Posebno »novice« iz »najzanesljivejših« virov, da bo zopet vojna, da bo »kmalu drugače«, da bo »tem tu odklenkalo« in še mnogo drugih cvetk, ki tako bujno rastejo na dobro pognojenem polju reakcije in katerim lahkoverneži vse preveč iasedajo.

Take oblike stenčasov so zelo dobre. Vendar zahtevajo od urednikov mnogo smisla za humor. Pogosto pa ravno sten-

Podaljšali smo delovni čas za eno uro, da bomo čimveč naredili. Zavezali smo se, da bomo to progo še pred določenim časom zgradili. Veliko pa nas je tukaj, ki smo se zaobljubili, da ne gremo prej domov, dokler se ne bomo peljali z železnico, katero sedaj gradimo. Delo z velikansko naglico napreduje.

Mogoče se Ti bo čudno zdelo zakaj ne govorim o sebi. Toda jaz ne poznam več besede »jaz« in tudi nisem tukaj jaz, nego smo mi.

Izreci organizaciji AFŽ najiskrenejšo hvalo v imenu mladine III. čete, na njihovo pismo jim bom pa tudi odgovoril. Vsem sosedom se zahvaljujemo za pozdrave in jih tudi jaz pozdravljam v imenu vse mladine.

Prejmi pozdrave od Tvojega

Slavka

Fizkultura

Praznik fizikulturnikov — praznik delovnega ljudstva

Po vsej Jugoslaviji se je v nedeljo 23. junija vršil Fizikulturni dan, praznik naših fizikulturnikov. Po vseh večjih krajih širom naše domovine so se tega dne vršile prireditve, odhodi in javni nastopi fizikulturnikov od najmanjšega aktiva pa do najvišjih fizikulturnih organizacij. Vsi ti nastopajoči fizikulturniki, kakor njihovi aktivni in društva so tega dne pokazali uspehe in sadove svojih enoletnih prizadevanj na strokovnem in organizacijskem polju, da bi fizikultura zajela prav vse sloje našega ljudstva in tako množično in po različnosti svojih panog uspešno stala na braniku svoje domovine.

Največja prireditev v Sloveniji je bila v Ljubljani. V veličastni pariadi s prikazi dela po fizikulturnih panogah je sodelovalo nad 15.000 fizikulturnikov, med njimi burno pozdravljeni gostje iz Julijske Krajine, ki so tega dne pohiteli v Ljubljano in s sodelovanjem na Fizikulturnem dnevu, manifestirali svojo pripadnost k Titovi Jugoslaviji. Eno uro je trajala parada, katero so pričeli motoristi, kolesarji in okrašeni vozovi, tem pa so sledili fizikulturniki in fizikulturnice, vsaka skupina v krogih drugačnih barv, s prapori in orodji, ki jih potrebujejo pri urjenju; telovadci so prikazali vaje na bradlji, preskoke preko konja, smučarji skijoring in skakalnice, letalci jadralna letala, planinci pa svoj bivak pod Skuto; spreved so zaključili konjeniki s prapori. Na Kongresnem trgu je zbrane fizikulturnike pozdravil tajnik Fizikulturne Zveze Slovenije tovariš Vinco Knol in predal nato besedo predsedniku vlade L. republike Slovenije Mihi

Marinku, ki je v kratkih besedah naglasil pomen fizikulture za naše ljudstvo. Za njim so spregovorili še predsednik Fizikulturne Zveze Slovenije tovariš minister Zoran Polič, predstavniki voske, množičnih organizacij in zastopnik fizikulturnikov Julijske Krajine. Popoldne se je na Stadionu vršil nastop naših fizikulturnikov pred petdesetisočimi gledalci. Množične proste vaje, vrhunska telovadba, lahka atletika, simbolične skupine, nastop vojske in kot višek prireditve nastop fizikulturnikov Julijske krajine.

Tudi v našem okrožju so fizikulturna društva in aktivni dostojno proslavili svoj praznik. V Celju samem ni bilo prireditev, kajti 14. julija se bo vršil v Celju Fizikulturni zlet in bo v okviru tega dne tudi parada v okrožnem merilu. Pač pa sta obe celjski fizikulturni društvi skupno sodelovali na večjih prireditvah v okrožju.

V Mozirju se je kljub neugodnemu vremenu zbrala mladina v zgodnjih popoldanskih urah na igrišču fizikulturnega društva in s telovadnimi vajami in prikazom lahke atletike skromno proslavila ta dan. Popoldne okrog pete ure pa se je vršila šahovska tekma na desetih deskah med mozirskimi in domžalskimi šahisti. Kljub temu, da je bil večini Mozirčanom to prvi nastop so se dobro odrezali; šele po dolgi ostri borbi so podlegli bolj rutiniranim nasprotnikom z izidom 6 : 4.

Konjice so imele svoj praznik: na obisk sta prišli obe celjski fizikulturni društvi. Na petih okrašenih kamijonih s sovjetskimi, državnimi in slovenskimi zastavami se je pripeljala celjska mladina v Konjice, da tamkajšnjim fizikulturnikom prikaže uspehe svojega dela. Na igrišču Mladinskega doma se je ob 4 popoldne pred številnimi gledalci pričel naglo razvijati spored, ki je štel 15 izbranih točk. Navdušenje gledalcev se je od točke do točke bolj stopnjevalo.

Vaje dece FD Olimpa, »Borba in zmaga« naraščajnic FD Celja, vaje na gredi naraščajnic FD Olimpa, »Sovjetski plesi« članic FD Celja, »Šestorka« naraščaja FD Olimpa in vrhunske vaje članov FD Celja na bradlji in drogu so bile točke, po katerih ni bilo ne konca ne kraja navdušenju. Po končani akademiji se je izvajalcem zahvalil predsednik KLO. Res s takšnimi nastopi na deželi se fizikultura najbolj popularizira in obe celjski fizikulturni društvi sta s svojim nastopom v Konjicah mnogo pripomogli k nadaljnjemu razvoju fizikulture v tem kraju.

Vojnik je tega dne pokazal, da je fizikultura že množično prodrla v vse plasti prebivalstva. Tudi tu sta s svojim sodelovanjem dvignili prireditev obe celjski fizikulturni društvi. Večino točk pa so dali mladinci in mladinke vojniškega fizikulturnega društva FD Bratstva. Pohvale vredno je, s kakšnim zanosom in s kakšno skladnostjo je 33 pionirjev tega društva izvajalo svoje vaje. Veliko navdušenje so želi naraščajniki FD Olimpa s preskoki preko konja in člani pri vrhunski telovadbi na drogu in bradlji.

Šoštanj in njegova mladina sta praznovala svoj fizikulturni dan z javnim nastopom prostih vaj in na orodju.

Nastopilo je šestdeset pionirjev, 85 pionirk, 12 mladink in 15 mladincev. Vaje so izvajali vsi telovadci z zanosom in dobro. Splošno je ugajal nastop mladink, ki so podajale svojo točko dovršeno in graciozno, le škoda, da niso nastopile v večjem številu. Mladinci so pokazali s telovadbo na orodju dobre uspehe in bodo s časom lahko obvladali težje točke, če bodo pri telovadbi vztrajni in se marljivo vadili, ker le z rednim poseganjem telovadnih ur, bo fizikultura dosegla svoj cilj, kateremu je posvečena.

Zalec je z množičnim nastopom mladine na igrišču za Kulturnim domom proslavil Fizikulturni dan. Tudi v Šmarju in drugod po okrožju so se vršili na-

stopi, ki so prav vsi pokazali lep uspeh enoletnega dela na polju novega fizikulturnega gibanja.

FD Celje FD Storžič (Kranj) 0 : 1

Fd Celje je za praznik gostoval v Kranju proti enajstorici FD Storžiča. Celjsko moštvo je predvedlo odlično igro. Pač pa se je napada držala pri streljanju velika smola. Številni streli so šli tik mimo prečk v aut ali jih je držal odlično razpoloženi vratar. Proti koncu igre se je poponoma nepričakovano posrečilo domačinom doseči zgozidek in s tem tudi zmago.

Istočasno so v Kranju gostovali šahisti FD Celja, ki so v pomlajeni postavi dosegli neodločen izid 5 : 5 proti kranjskim šahistom.

Šah

Moštveni brzoturnir za prvenstvo okrožja v Celju.

V nedeljo dne 7. julija se bo vršil ob priliki Okrožne šahovske skupščine, moštveni brzoturnir za vse šahovske sekcije in aktivne celjskega okrožja.

Vsaka sekcija ali aktiv ima pravico nastopiti tudi z več moštvi. Vsako moštvo šteje 8 igralcev in 2 rezervi, imeti pa mora svojega reditelja. Vsako moštvo mora prinesiti s seboj 4 šahe. Naprošamo, da vse sekcije prijavijo svojo udeležbo do 5. julija t. l. ali pa najkasneje do pričetka zborovanja do 8. ure, ko se bodo vršila žrebanja.

Da se omogoči igralcem prisostvovati zborovanju, bo turnir pričel ob 11. uri, z enournim opoldanskim odmorom, tako da bo turnir končan do odhoda prvih popoldanskih vlakov.

Upamo, da ne bo sekcije v okrožju, katera se ne bo udeležila tega turnirja. Prijave naslovite na Okrožni šahovski odbor, Celje, Kavarna Evropa.

Iniciativni odbor.

Pevsko durštvo „G. Verdi“

V petek 21. junija ob 18. uri so sprejeli Celjani bratsko pevsko društvo »G. Verdi« iz Ronkijev pri Trziču, ki je na turneji po Sloveniji. Ravno v teh dneh, ko se odloča usoda naše Primorske je hotelo to društvo s svojo pesmijo manifestirati in dokazati celemu svetu, da je slovensko-italijansko bratstvo v Julijski Krajini in v svobodni Titovi Jugoslaviji dejstvo, s katerim morajo računati vsi, katerim je svetovni mir pri srcu. Slovensko-italijansko bratstvo ni samo prazna beseda ali fraza, temveč čuvstvo, ki se je kalilo v dolgi štiriletni osvobodilni borbi med narodi Julijske Krajine, ki hočejo živeti dostojno življenje v isti skupnosti, kjer je vsaki narodnosti zajamčeno popolno kulturno in gospodarsko ter politično izživiljanje v FRLJ, pod vodstvom maršala Tita. K sprejemu je prihitela množica delovnega ljudstva pred Celjski dom, da pozdravi primorske italijanske brate in jim s tem pokaže, da se tudi Celjani zavedajo, da je borba, ki jo vodi primorsko delovno ljudstvo za dosego pravic, pridobljenih v krvavi osvobodilni borbi, borba slehernega Slovenca. Goste je pozdravil v italijanskem jeziku tov. predsednik okrajnega odbora Celje-mesto. Množica jih je navdušeno pozdravljala in iz medklincev so gostje zadobili vtis, d astoji strnjena vsa Jugoslavija za delovnimi množicami Julijske Krajine in da je neomajna v zahtevi po priključitvi Trsta kot sedme federalne edinice Titovi Jugoslaviji.

Navdušeni nad sprejemom in v najboljšem razpoloženju so gostje priredili ob 20. uri v dvorani Celjskega doma istega dne koncert furlanskih in italijanskih pesmi. Že dolgo ni bila dvorana tako polno zasedena, kakor ta večer. Burno pozdravljeni so gostje odpeli svojo prvo pesem. Na oder je stopil tovariš Špat, podpredsednik KMS in izročil zborovodji krasen album s slikami Celja, tovarišica Koržetova, članica KMS pa velik šop rdečih nageljev. Za darila se je zahvalil tovariš iz pevskega zbora, ki je med drugim dejal naslednje:

»Tovariši in tovarišice! Zahvaljujem se v imenu svojih tovarišev za krasno darilo, za pozornost in sprejem. Obenem pa vam izročam najtoplejše pozdrave vsega primorskega delovnega ljudstva, ki želi čimprej priključitve k FRLJ. Na lastne oči smo se prepričali, kako hitro in v najkrajšem času ste si znali urediti življenje in šele sedaj občutimo velikansko razliko med vašim in našim načinom življenja. Pri vas tekmujete v obnovi in izgradnji svoje domovine, pri nas pa vlada brezdelje, brezposelnost in beda. Mi še vedno živimo pod pritiskom in terorjem nacifašističnih tolpe, saj se je v Trstu nagromadilo vse, kar je zbežalo pred partizani. Tam so našli zavetje in zatočišče prebegli domobranci, četniki, ustaši, fašisti in nacisti, ki uživajo posebno gostoljubje anglo-ameriških zasedbenih oblasti. Toda kljub terorju, ki ga izvajajo tolpe, primorsko ljudstvo ne bo nikdar umaknilo svojih pravičnih zahtev in se bo, kakor se je doslej z ramo ob rami borilo v bratstvu slovensko-italijanskih ljudskih množic. To bratstvo, skovano v skupni borbi, je trdna vez in jamstvo, da bomo dosegli pravice, ki so nam bile nasilno odvzete potem, ko je morala jugoslovanska armada umakniti čete, ki so osvobodile Trst in celo Primorje. Mi se zavedamo, da nam stoji vsa Jugoslavija in ves demokratski svet ob strani. Navdušeni nad tem, kar smo doslej videli v svobodni Sloveniji, poneseemo onkraj črte, da se bomo še z večjo vnemo borili, še bolj strnili svoje vrste in razkrinkali vse podle laži reakcije, ki vidi v skupnem nastopu delovnih množic, posebno pa v slovensko-italijanskem bratstvu svoj popoln poraz.

Ob burnem odobravanju so nas gostje s svojimi pesmimi popeljali v furlanske

nižine, k pastirjem in njihovim čredam, k morju, ribičem in njih težkem poslu. Zadržujoč dihanje smo prisluškovali utripu furlanskega srca, čutili smo v svoji bližini vso mehkoost njihove duše in videli dekletke, ki sloneč ob oknu, sanja o svoji tihi ljubezni ter fanta, ki ga dekletke noče uslišati, kako zavije v gostilno, da tam v vinu zaduši vso boleščino. Zrli smo v temno in mirno noč in v rano jutro polno najčistejših melodij in harmonij. Prisluhnili smo pritkovanju njihovih zvonov, ki zvonijo drugače kakor naši in vendar lijejo v srca vedno nove in lepe melodije. Spremljali smo delavca proletarca na delo, kjer s kladivom v roki kuje sebi in svojemu narodu lepše in boljše življenje. Stopili smo ob stran matere proletarca, ki v svoji globoki za-

vesti veruje in ne kaže nikakega omahovanja v zmago pravične stvari; čuli smo krik njene bolesti in občutili z njo, da mučeniška kri prelita rodi nove ljudi, rodi ljudi upornega duha in neupogljivih hrbtenic. Iz vrtincev viharja — svetovne vojne — se porajajo borci, hrabri partizani, ki se z neomajno vero, pogumom bore za zmago, za svobodo vseh tlačanih, ponižanih in razžaljenih. In poslednji akordi so izzvenili v en sam mogočen klic:

»Združite se sužnji-narodi pod praporom srpa in kladiva!«

Mogočen aplavz je nagradil pevce pri vsaki pesmi, tako da so morali nekatere ponoviti. S svojim dovršenim, občutnim in preciznim izvajanjem ter res krasnim petjem so nudili vsem poslušalcem prav prijeten in užitka poln večer.

Sosič Tone

O kulturni prireditvi sindikalne podružnice uslužbencev tovarne „Vesten“

Kulturna prireditev uslužbencev tovarne Vesten, kateri smo prisostvovali dne 22. junija, je ena izmed tistih, ki pričajo o veliki razgibanosti kulturno-prosvetnega dela v okviru sindikalnih podružnic. To dejstvo je potrdilo tudi ljudstvo samo, ki se je prireditve udeležilo polnoštevilno. Med poslušalci je bilo opaziti vse ljudske sloje, ki so izvajalcem z zbranostjo sledili in niso štediti s priznanjem.

V uvodnih besedah je tovariš Jovan skromno orisal kulturno-prosvetno delo nastopajočih v prvem letu svobode, označil smernice bodočega dela in očrtal splošni pomen prireditve. Spored je obsegal zborovske točke, solospesve, recitacijo in igrokaz.

Kvalitetno je vsekakor najbolj ustrezal številčno dobro zaseden moški zbor, ki je izvajal dela starejših slovenskih skladateljev. Vendar bi bil uspeh občutno boljši, če bi spored vseboval še nekoliko učinkovitih skladb partizanskih skladateljev: Kozine, Šivica, Pahorja in druge. Zelo ugajal je tudi ženski zbor, ki je ubrano zapel nekaj umetnih pesmi. Med njimi Adamičev venček narodnih pesmi pod naslovom: »Sijaj, sijaj sončece«. Venček bi sicer zahteval več raznolikosti in dinamiki in več živosti, a z ozirom, da je zbor nastopil prvič pred javnostjo, je uspeh več kot zadovoljiv. Morda bi bilo še boljše, če bi se skladba naštevala iz partiture ženskega štiriglasnega zbora in ne mladinskega troglasnega.

Solista sta pokazala, da sta talentirana in da bosta dosegla še lepe uspehe, če bosta vztrajala po načrtani poti in ne zašla v diletantstvo. Na splošno pa je z vzgojnega stališča priporočati, da se ne lotita težkih skladb, ki jih na svoji stopnji razvoja zmoreta. Znatno boljše je bila tov. Markičeva. Zlasti v ariji »Plainska roža« po istoimenski Gobčevi opereti, kjer se je poskušala celo v korolaturi, dočim tov. Gorenšek pri vseh glasovnih odlikah ni zapustil najbolj-

šega vtisa. Mišljene so tu nepravilnosti v prednašanju, nemogoči dinamični skoki, nepripravljeni viški in kar je še takega. Vse te nedostatke je menda precej zakrivila indiskretna klavirska spremljava. Če omenimo njegovo igranje, ki je bila na »tovrstni« prireditvi neustemeljena, moramo ugotoviti sicer zelo svoboden in nevezan nastop, vendar moramo tudi reči, da velika afektiranost že vzgojeni publiki ni ugajala.

Prav ubrano nam je zapel dve umetne pesmi mešani zbor, kjer so naši delavci znova dokazali svojo naprednost tudi na kulturno-prosvetnem polju in na ta način zamašili v sporodu nastajajoče vrzeli. Kot deveto točko sporeda smo slišali v duetu izvajanje dokaj nepristen šlager, ki sodi bolj v zabavne prostore, nikakor pa ne na kulturno prireditev. Naslednja točka je bila recitacija Kajuhove pesmi »Mati padlega partizana«.

V izogib takšnih in sličnih paradoksov je želeli, naj se vso bodočo kulturno-prosvetno delo sindikalnih podružnic razvija izključno le v okviru novoustalovljenih prosvetnih aktivov, ki bodo skrbeli predvsem, da se kakovost kulturnih prireditev dvigne in da se povsem nepotrebni dodatki pravočasno odstranijo. Zakaj ne bi bil trud enoletnega dela nagrajen v takšni meri, kot to upravičeno zasluži? Prireditelji naj bi se pri sestavljanju sporedov posvetovali tudi z vodstvom Državne glasbene šole v Celju, ki je edino poklicano, da vodi in usmerja naše glasbeno življenje. Z ozirom na velike naloge, ki čakajo vso kulturno-prosvetno delo, torej tudi glasbeno udejstvovanje, ki bo v našem bodočem razvoju zahtevalo izpopolnitev, naj se morebitno grajanje nikakor ne vzame zlonamerno. Že zato ne, ker se nanaša na vprašanje celotnega progressa slovenskega življenja, ki bo zahtevalo resničnosti, pristnosti in zdravja tudi v slovenski glasbeni umetnosti.

Pogačar A.

Gostovanje mariborskega gledališča v Celju

Po daljšem presledku nas je mariborsko Narodno gledališče zopet obiskalo. Noviteta je bila za naše pionirke vrsta predstav za mladino s šestakovim »Velikim potovanjem«, presajenim na naša tla, v predelavi in režiji E. Smaska. Z Danilom Gorinškom je spontano sodelovala vsa mladina; saj v igri, kjer so odigrali igralci vesele in tudi napete prizore, ni moglo biti drugače. Gorinšek zna pritegniti interes mlade publike, bil je njen pravi mentor, a vsi ostali igralci so ga krepko podprali. Scena je prav tako ustrezala mladim dušam.

O' Neillovo delo »Strast pod brestom« v prevodu Albrechta in Žižkovi režiji pa je bil dogodek svoje vrste. Pisatelj nam v svoji drami slika življenje na farmi, trdo borbo za življenje in zemljo, v medsebojnih prepletajih oseb, v gonu posestniške in krvne strasti. Konflikti izvirajoči iz križajočih se interesov oseb, so prikazni psihološko utemeljeno, značaji pa ostro orisani. Trdoživ stari — silak — je nosilec igre. V Skrbinskovi podobi je bil prepričljivo prikazan v igri in maski. Njegova pretehtana igra je bila mestoma monumentalna ustvaritev. Ko mu bo dano prebresti votline, katere zapolnjuje rutina in virtuoznost, se bo povzpел v vrsto igralcev velikega stila. Prijetno nas je presenetila Rasberger-Verdonikova: njena kultura igre je znatna, občuteno je podala prehode v mater-morilko, a nazadnje dokopljne v trpljenje do one stopnje ljubezni, ki zmora celo smrtno žrtev. Verdonikova se je igralsko mnogokaj naučila od Šaričeve, katere vpliv je pozitiven.

Babič je nova pridobitev čiste in resne smeri, ki očituje teatersko predanost. Njegovemu talentu se odpira nebroj možnosti. Trikotnik: Skrbinšek-Verdonikova-Babič je bil v igri tesno povezan. — Žižkove režije ni mogoče prezreti, čeprav ni na odru prisoten, je vselej živo oblikovana njegova volja, postaviti delo v kar najprikladnejšo obliko. Žižek ima oko za celoto in detajle. Inscenacija je bila naravnost vzorna in pravi okvir za delo, ki je zaživelo v pravilni atmosferi in zlitih igri vseh igralcev. Gledalec se nehoti vpraša, kako so zmogli v Mariboru že v prvi sezoni to zavidljivo višino.

Akademija v Hrastniku

Že teden dni prej je vladalo po naši dolini zanimanje za akademijo. Deklice so tudi same poskrbele za reklamo. Izdelale so programe, ki so jih na moč ljubko okrasile s pestrimi narodnimi motivi.

25 točk je obsegal spored in nobena ni razočarala. Deklice so nastopale sigurno in prisrčno, da so si osvojile srca vseh prisotnih. Lepe so bile recitacije, nad vse ljubki pestri nastopi najmanjših kakor večjih, vmes pa so pele naše lepe narodne in partizanske pesmi.

Drugo jutro navsezgodaj so ljudje že prihajali v šolo s prošnjo, da bi se akademija ponovila.

Proslave v čast Maksima Gorkega

v Velenju

Delavci rudnika Velenje so na pobudo svojih organizacij, napravili lep spominski večer, spominu velikega borca za delavske pravice in pobudnika ter nosilca kulture delavskega razreda, velikega ruskega pisatelja Maksima Gorkega. Kratek govor, ki ga je imel tovariš Sotošek Franc iz rudnika je napravil globok vtis na ljudi, ki so z zanimanjem sledili govoru in programu. Sledila je deklamacija »Mati« globok izraz kulture

avtorja Gorkega. Sindikalni pevski zbor rudarjev je zapel dve pesmi »Bilečanko« in »Buči, buči morje Adrijsko«. S tem so zopet pokazali naši rudarji iz Velenja dosledni veliki kulturni prosvetni borbi teh krajev. Nato so sledile recitacije iz življenja Maksima Gorkega. Udeležba ljudstva je bila zadovoljiva (ca 200). Vsi so zadovoljstvom odšli domov, s trdnim sklepom, da bodo hodili po poti nesmrtnega Gorkega in s tem dali svoj doprinos k izgradnji nove Titove Jugoslavije.

v Žalcu

V spomin 10 letnice smrti velikega ruskega pisatelja Maksima Gorkega, je bila v Žalcu dne 18. t. m. v Domu ljudske prosvete proslava.

Prof. Pavlinič je navzočim prikazal življenje in delo velikega umetnika. Od njegovih del smo čuli pesem »Mati« in »Pesem o sokolu«. Že iz teh odlomkov je možno doumeti veličino ustvarjanja umetnika Gorkega, ki se je s spisi in pesnitvami boril za pravice širokih ljudskih množic in je zato slavljen ne samo v Sovjetski zvezi ampak v vsem svetu. Moški pevski zbor je pri proslavi zapel tri slovanske pesmi in s himno »Hej Slovani« zaključil lepo uspelo prireditev.

Praznik mladinske pesmi

Po nekaterih okrajih Celjskega okrožja so že pred vojno pridno gojili mladinsko petje, v novih razmerah pa so poborniki mladinske glasbe tradicijo obnovili oziroma ji dali še večjega poudarka. V naših listih smo že čitali n. pr. o okrajnem mladinskem koncertu v Zalcu, preteklo nedeljo pa sta se vršila taka posrečena okrajna mladinska koncerta v Rogaški Slatini (za šmarnski okraj) in v Šoštanju (za okraj Mozirje). Nadalje so se vršili še sledeči koncerti: dne 23. junija t. l. ob 15 v Slov. Konjicah (nastopilo je ca 400 otrok), 26. t. m. ob 17. uri v Trbovljah (600 do 700 otrok). Dne 29. t. m. pa bo ob poldevetih v Celju (600 do 700 otrok). — Višek prireditve pa bo **mladinski pevski festival v Celju dne 29. junija 1946.**, na katerem bodo nastopili posamično in skupno otroci-pevci iz vsega okrožja — okoli 3000 (tri tisoč) pevcev, kar bo gotovo dogodek svoje vrste, kakršnih ne vidimo pri nas vsak dan. Priprave so že v teku, mladina navdušeno vadi in nastopa, uspeh resnosti prizadevanj otrok in pevovodij bo torej viden v kolektivnem nastopu dne 29. junija v Celju.

Odveč bi bilo omenjati, da so vse te pevske prireditve ogromnega vzgojnega pomena, saj obravnavajo poleg umetne pesmi, ki je pri nas prav bogata, predvsem folklorno blago, n. pr. koruške, primorske, prekmurske i. dr. narodne melodije. Srce vsega petja pa je partizanska pesem, ki je zajela naše ljudstvo v veliki narodno-osvobodilni borbi v vsej globini in je postala last slovenskega naroda. Pevske prireditve z mladinskim pevskim festivalom v Celju dne 29. junija t. l. so, oziroma bodo važen dogodek v našem kulturno-prosvetnem življenju in zaslužijo vso podporo slovenske javnosti. Mladina dela in poje! Želimo ji najboljših uspehov! O zaletu bomo še poročali.

Koncert mladinske pesmi v Šoštanju

Dne 16. junija je bil v Šoštanju masovni koncert mladinske glasbe pevskih zborov Šaleške doline. Skupno je nastopilo 500 pevcev s 5 pesmimi, posamezno pa so zapeli zbori iz Velenja, Št. Janža, Smartna ob Paki in iz Šoštanja, dočim sta pevska zbor iz Raven in Škal sodelovala samo pri masovnem petju. Vsi ti pevci sodelujejo tudi pri okrožnem koncertu v Celju.

Zbori, ki so nastopili posamezno, so pokazali, da so se resno pripravili za koncert ter v delo vložili mnogo truda in ljubezni do glasbe. Pesmi, ki so jih zbori zapeli, so bile, če upoštevamo, da so zbori iz raznih, med seboj precej oddaljenih krajev in da skupnih vaj praktično skoraj ni bilo, zapete dovolj skladno in intonirano tudi dovolj čisto. Masovni nastop je vodila tov. Trobinova. Glasovni material je dober in otroci so muzikalični, kar na splošno opazamo pri otrokih iz planinskih krajev.

Ker ima celjsko okrožje namen v bodoče vsako leto prirediti masovne koncerte mladinske pesmi, bi bilo želeto, da se posveti večja pažnja sestavi programov, da ne bodo pesmi brez vsakega stila, od slučaja odvisno nanizane. Ker namen teh koncertov ni samo glasbena vzgoja mladine, ampak tudi publike, je bolje, da se izogibljemo harmonike, ki daje nečist ton in sploh ni pravi glasbeni instrument.

Na splošno je koncert mladinske pesmi številčno slabši, kot bi to koncert tako po svoji izvedbi, kakor tudi po važnosti masovnih pevskih nastopov mladine zaslužil. Ravno na ta dan so se na treh krajih vršile razne prireditve, tako da se je občinstvo porazdelilo. Želeto bi bilo, da se v takih slučajih da prednost taki prireditvi, kot je koncert 500 mladih pevcev in druge prireditve

LJUBLJANSKA POSLOVALNICA DRŽAVNE TKALNICE PREPROG V SARAJEVU

razstavlja

svoje izdelke od 26. junija do 15. julija v Zidanškovi ulici 7 (bivša Gosposka ulica, trgovina A. Mastnak). Oglejte si krasne vzorce, izdelane iz čiste volne, vozlane, impregnirane zoper molje in v stalni barvi.

Cene uradno določene, prosta prodaja

Proslava obletnice smrti M. Gorkega v Šoštanju

18. junija 1946. leta je preteklo deset let, kar je zatisnil svoje oči za vedno eden največjih ruskih pisateljev Aleksej Maksimovič Peškov, Maksim Gorki.

Obletnico njegove smrti so proslavili v njegovi ožji domovini Sovjetski Rusiji, kakor tudi vse delovne množice širom sveta, saj je bil on, ki je izviral iz najbednejšega razreda, velik boritelj in revolucionar za delavske pravice in si je s svojimi deli priboril eno prvih mest v svetovni književnosti.

Tudi v Šoštanju se je vršila 20. junija

proslava. V skrbno pripravljenem referatu je podal govornik izčrpen pregled o življenju in delu velikega pisatelja.

Pevski zbori: Ženski zbor AFŽ, moški in mešani pevski zbor »Cankar« so zapeli par ruskih in slovenskih pesmi, solospjev, vmes so sledile recitacije Gorkijevih del v slovenskem in ruskem jeziku.

Navzoči so se vračali od proslave z zavestjo, da pripada Maksim Gorki vsemu delovnemu ljudstvu, ki se bori za svojo boljšo in srečno bodočnost.

Prva obnovljena šola v savinjsko-šaleškem okraju

Lepa njiva ima zopet svojo šolo, obnovljeno ter lepše in praktičneje urejeno, kot je bila poprej. Pomoč oblasti je bila prav izdatna, pa tudi požrtvovalnost kmečkih ljudi je pripomogla, da se je mogel uresničiti načrt obnove v tako kratkem času. Prav posebej moramo podčrtati dejstvo, da so stali pionirji in mladina v prvih vrstah prostovoljnih delavcev. Njim gre v veliki meri zasluga, da je šola danes obnovljena. Leponjivsko učiteljstvo je tudi pomagalo narodu pri gradnji šole.

Otvoritevna svečanost se je vršila v novo urejenih šolskih prostorih, kjer je stal v enem razredu improviziran, toda okusno urejen oder. Ob napovedani uri, bilo je ob treh popoldne, je bil razred napolnjen do zadnjega kotička. Zbrano je bilo mlado in staro od blizu in daleč. Uvodoma so govorili o pomenu dneva tov. predsednik okrajnega izvršnega odbora Mozirje, okrajni šolski nadzornik, okrajni gradbeni referent ter predsed-

nik sindikalne podružnice prosvetnih delavcev. Nato so sledile točke programa.

Zelo je ugajalo petje naših kmečkih mladenk ter dobro podan prizor iz narodno osvobodilne borbe.

Zopet smo imeli priliko videti in spoznati neusahljive vire prave in nepokvarjene ljudske kulture. Naša dolžnost je odkopati jih ter napeljati v prave struge, da bodo oplajale našo kulturno rast. Vrednost tega nastopa bomo še tembolj cenili, če pomislimo, da so nastopili izključno le kmečki fantje in dekleta, ki imajo toliko ljubezni do tega dela, da se po trudapolnem dnevnem delu sestajajo k vajam. Radost in ponos sta sijala iz oči naših vrlih lepenjivčanov, ki so kljub velikim težavam pri obnovitvenih delih v razmeroma kratkem času dosegli obnovo svojega šolskega poslopja.

To je prva šola v Mozirskem okraju, ki je bila obnovljena.

Izdajalec obsojen na smrt

Nedavno tega je stal pred okrožnim sodiščem v Celju Albert Cerkovnik, rodom iz Slovenjgradca, ki je bil obtožen zaradi številnih težkih zločinov zoper narod in državo. V celodnevni razpravi se je razgrnila strahotna slika njegovega izdajalskega delovanja v času okupacije.

V sredini leta 1941. se je obtoženec vključil v Čretu v Celju v eno izmed takrat snujočih se ilegalnih organizacij, ki so bila prva žarišča podtalnega odpora na naši zemlji s smotrom, da se stre nasilje okupatorja. Namesto, da bi v osvobodilnem pokretu iskreno sodeloval, je kmalu izdal nemški tajni policiji vso skupino svojih tovarišev. Posledica tega je bila, da je gestapo aretiral 14 najzavednejših fantov iz celjske okolice, ki so bili nato vsi ustreljeni. Z lastno krvjo so zapečatili svoje mlado junaško življenje: Kolšek Miha in Jože, Golob Milan in Edvard, Kresnik Rajko in Mirko, Primožič Rudi, Kramar Ladislav, Brinovec Marijan, Mlakar Valentin, Mirt Ferdinand, Kös Anton in Leskovšek Maks. Družine ime novanih žrtev pa so bile odpeljane v koncentracijska taborišča, kjer so Kresnikova Marija, Farčnikova Marija, Kolškova Ana in Neža polegale mukam in trpljenju.

V nagrado za svoje izdajalsko početje je Cerkovnik prejel od gestapa nov plašč in čevlje in bil proti plači sprejet v stalno vohunsko službo, ki jo je vršil

skoraj dve leti in prizadjal mnogo zla naprednemu slovenskemu življu.

Navidezno nameščen kot delavec v Vestnovi tovarni je špioniral za delavci ter razen tega oprezoval po celjskih ulicah in okolici ter potem svoje izsledke poročal nemški tajni policiji. Tako je med drugim ovadil Sorčan Milico, da vzdržuje zveze s svojim možem, ki je bil partizan, zaradi česar so švabske oblasti poslale Sorčano v kazensko taborišče, odkoder se ni več vrnila.

Za vsa ta dejanja, ki so bila v polni meri dokazana, je Cerkovnik obsojen od strani ljudskega sodišča na kazen smrti z ustrelitvijo. Z izvršitvijo smrtnne kazni dne 22. t. m. je bilo končno zadoščeno ljudski pravici.

OPOZORILO NAROČNIKOM

Pozivamo vse naročnike da najdalje do 2. julija poravnajo zaostalo naročnino!

RAZGLAS

Uprava državnih monopolov v Beogradu je pod št. M. Br. 17409/IV z dne 10. junija 1946 izdala odlok, da se tovarni listi za železnice in rečni promet ne smatrajo več za taksne vrednosti.

V to svrhu se bo v času od 20. junija do 19. avgusta 1946 vršila zamenjava tovarnih listov, ki jih posedujejo pooblašteni prodajalci, pridobitna podjetja in državne ustanove.

Vabimo vseinteresente, ki želijo zamenjavo izvršiti, da se čimpreje javijo pri blagajni finančnega odseka Okrajnega LO Celje mesto, kjer bodo dobili vsa nadaljna navodila.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajni LO Celje-mesto
odsek za finance

Dežurna služba zdravnikov
za zavarovance Fed. zav. za social. zav.
pri filiali Celje
za mesec junij 1946

Dne 29. in 30. junija 1946: tov. dr. Cerin, Cankarjeva ulica.

Dežurna služba se prične ob sobotah, oziroma ob dnevu pred praznikom ob 12. uri in traja do ponedeljka, oziroma do dneva po prazniku do 8. ure zjutraj.

Zdravstveno vodstvo.

OBVESTILO

Nakaznice za racionirano blago, ki so do sedaj veljale 1 mesec, veljajo od 19. junija dalje 2 meseca.

Odsek za trgovino in preskrbo
Celje-mesto

DROGERIJA
FILIP VRTOVEC-CELJE

1—2

Anton Petek

MANUFAKTURNA TRGOVINA
1—2 CELJE, STANETOVA ULICA 1

ELEKTRO - RADIO
TEHNIČNO PODJETJE

Tone Dobrotinšek

CELJE, KIDRIČEVA UL. 1

1—1

Kolbezen Franc

Manufaktura, moda, konfekcija
in zaloga mlinskih sit

Celje, Prešernova ulica 3
Telefon 346

1—3

Splošno strojno mizarstvo.

FRANJO JURIČ - CELJE

Polaganje in struženje parketov
Zaloga krst

2—2

KARL GORIČAR vdova

KNJIGARNA, TRGOVINA S PAPIRJI IN MUZIKALIJIAMI

CELJE

1—1

ZLATAR

Alojz Bučar

Na drobno!

IN

Celje - Trg Svobode

Na debelo!

DRAGULJAR

Telefon 12 inter.

2—2 Vsa popravila